

MMI DER 87
14.4.2014
1328

PRIJEDLOG

Na temelju članka 7. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj ----- 2014. godine donijela

O D L U K U

**o izmjenama Odluke o pokretanju postupka za sklapanje Ugovora između
Republike Hrvatske i Velikog Vojvodstva Luksemburga
o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu**

I.

U Odluci o pokretanju postupka za sklapanje Ugovora između Republike Hrvatske i Velikog Vojvodstva Luksemburga o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu, klase: 410-01/10-03/01, urbroja: 5030105-11-2, od 20. siječnja 2011., naziv Ugovora u nazivu Odluke i u toči I. u odgovarajućem padežu mijenja se i glasi:

„Ugovor između Republike Hrvatske i Velikog Vojvodstva Luksemburga o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak i na imovinu“.

II.

Nacrt Ugovora iz točke IV. Odluke zamjenjuje se novim Nacrtom Ugovora koji je sastavni dio ove Odluke.

III.

Točka VI. mijenja se i glasi:

„Ovlašćuje se ministar financija da, u ime Republike Hrvatske, potpiše Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.“

Klasa:

Urbroj:

Zagreb, ----- 2014.

PREDSJEDNIK

Zoran Milanović

OBRAZLOŽENJE

Tijekom pregovora za sklapanja Ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja između Republike Hrvatske i Velikog Vojvodstva Luksemburga oba izaslanstva suglasila su se s izmjenom naziva ugovora, te se stoga u tom smislu predlaže donošenje Odluke o izmjenama Odluke o pokretanju postupka za sklapanja ugovora. Predlaže se da Ugovor u ime Republike Hrvatske potpiše Slavko Linić, ministar financija.

**UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
VELIKOG VOJVODSTVA LUKSEMBURGA
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU
IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK I NA IMOVINU**

Republika Hrvatska i Veliko Vojvodstvo Luksemburg, želeći sklopiti Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak i na imovinu,

sporazumjeli su se kako slijedi:

Članak 1.

OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

Članak 2.

POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na poreze na dohodak i na imovinu koje je uvela jedna od država ugovornica ili njezine lokalne vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak i na imovinu smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, na ukupnu imovinu ili na dijelove dohotka ili imovine, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretnina ili nekretnina, poreze na ukupne iznose nadnica ili plaća koje isplaćuju poduzeća, kao i poreze na porast vrijednosti imovine.
3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor su posebno:
 - a) u Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak;
 - (iii) prirez na porez na dohodak i svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza;
 - (u daljnjem tekstu „hrvatski porez“);

b) u Luksemburgu:

- (i) porez na dohodak fizičkih osoba (l'impôt sur le revenu des personnes physiques);
 - (ii) porez na dobit (l'impôt sur le revenu des collectivités);
 - (iii) porez na imovinu (l'impôt sur la fortune); i
 - (iv) općinski trgovački porez (l'impôt commercial communal);
- (u daljnjem tekstu „luksemburški porez“).

4. Ugovor se primjenjuje i na bilo koje iste ili bitno slične poreze koji se uvedu nakon datuma potpisivanja Ugovora uz ili umjesto postojećih poreza. Nadležna tijela država ugovornica obavještavaju jedno drugo o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.

Članak 3.

OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog Ugovora, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije:

- a) izraz „Hrvatska“ označava državno područje Republike Hrvatske, kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i njegovo podzemlje, na kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i propisima Republike Hrvatske vrši svoja suverena prava i jurisdikciju;
- b) izraz „Luksemburg“ označava Veliko Vojvodstvo Luksemburg i, kad se koristi u geografskom smislu, označava državno područje Velikog Vojvodstva Luksemburga;
- c) izrazi „država ugovornica“ i „druga država ugovornica“ označavaju, ovisno o kontekstu, Hrvatsku ili Luksemburg;
- d) izraz „porez“ označava, ovisno o kontekstu, hrvatski porez ili luksemburški porez;
- e) izraz „osoba“ uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;
- f) izraz „društvo“ označava svaku pravnu osobu ili drugi organizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;
- g) izrazi „poduzeće države ugovornice“ i „poduzeće druge države ugovornice“ označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice i poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
- h) izraz „međunarodni promet“ označava svaki prijevoz brodom, zrakoplovom, cestovnim ili željezničkim vozilom koji obavlja poduzeće s mjestom stvarne uprave u državi ugovornici, osim ako se prijevoz brodom, zrakoplovom, cestovnim ili željezničkim vozilom obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;

- i) izraz „nadležno tijelo“ označava:
 - (i) u Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - (ii) u Luksemburgu, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
- j) izraz „državljanin“ označava:
 - (i) svaku fizičku osobu koja ima državljanstvo države ugovornice;
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj pravni položaj izvode iz propisa koji su na snazi u državi ugovornici.

2. U pogledu primjene Ugovora u bilo koje doba od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njime određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije, ima značenje koje on u to doba ima prema pravu te države za potrebe poreza na koje se Ugovor primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države prevladavat će nad značenjem koje je tom izrazu dodijeljeno prema drugim propisima te države.

Članak 4.

REZIDENT

1. Za potrebe ovog Ugovora izraz „rezident države ugovornice“ označava svaku osobu koja, prema propisima te države, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svog prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili bilo kojeg drugog obilježja slične naravi, i također uključuje tu državu i bilo koju njezinu lokalnu vlast. Međutim, ovaj izraz ne uključuje bilo koju osobu koja u toj državi podliježe oporezivanju samo u pogledu dohotka iz izvora u toj državi ili imovine koja se u njoj nalazi.
2. Ako je, zbog odredaba stavka 1., fizička osoba rezident obje države ugovornice, tada se njezin pravni položaj određuje kako slijedi:
 - a) smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima prebivalište koje joj je na raspolaganju; ako ima prebivalište koje joj je na raspolaganju u objema državama, smatra se rezidentom samo one države s kojom ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);
 - b) ako se ne može odrediti država u kojoj ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi nema prebivalište koje joj je na raspolaganju, smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima uobičajeno boravište;
 - c) ako ima uobičajeno boravište u objema državama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se rezidentom samo one države čiji je državljanin;
 - d) ako je državljanin obje države ili niti jedne od njih, nadležna tijela države ugovornice rješavaju pitanje zajedničkim dogovorom.

3. Ako je, zbog odredaba stavka 1., osoba koja nije fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se smatra rezidentom samo one države u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave.

Članak 5.

STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za potrebe ovog Ugovora izraz „stalna poslovna jedinica“ označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.

2. Izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje posebno:

- a) mjesto uprave;
- b) podružnicu;
- c) ured;
- d) tvornicu;
- e) radionicu, i
- f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto crpljenja prirodnih bogatstava.

3. Gradilište ili građevinski ili montažni projekt čini stalnu poslovnu jedinicu samo ako traje dulje od 12 mjeseci.

4. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje:

- a) korištenje objekata isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke dobara ili roba koji pripadaju poduzeću;
- b) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
- c) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo poduzeće;
- d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili roba ili u svrhu prikupljanja podataka za poduzeće;
- e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja za poduzeće bilo koje druge aktivnosti pripremne ili pomoćne naravi;

- f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog bilo koje kombinacije aktivnosti spomenutih u podstavcima od a) do e), pod uvjetom da je ukupna aktivnost stalnog mjesta poslovanja koja je nastala iz te kombinacije pripremne ili pomoćne naravi.

5. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., kada osoba - koja nije zastupnik sa samostalnim statusom na kojeg se primjenjuje stavak 6. - djeluje u ime poduzeća te ima ovlaštenje da u državi ugovornici sklapa ugovore u ime tog poduzeća i to tamo uobičajeno čini, smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi u odnosu na sve aktivnosti koje ta osoba poduzme za poduzeće, osim ako su njezine aktivnosti ograničene na one navedene u stavku 4., koje ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.

6. Ne smatra se da poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što svoje poslovanje u toj državi obavlja putem posrednika, generalnog komisionara ili drugog zastupnika sa samostalnim statusom, ako te osobe djeluju u okviru njihove redovite poslovne djelatnosti.

7. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od društva koje je rezident druge države ugovornice ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način) sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog.

Članak 6.

DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Izraz „nekretnine“ ima značenje koje ima prema pravu države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripaci nekretnine, stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnina te prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; brodovi, plovila i zrakoplovi ne smatraju se nekretninama.

3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji potječe od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te korištenja nekretnina na svaki drugi način.

4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nekretnina poduzeća i na dohodak od nekretnina koje se koriste za obavljanje samostalne djelatnosti.

Članak 7.

DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće posluje na taj način, dobit poduzeća može se oporezivati u drugoj državi, ali samo za onaj iznos dobiti koji se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.

2. U skladu s odredbama stavka 3., ako poduzeće države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi ugovornici stalnoj poslovnoj jedinici će biti pripisana ona dobit koju bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno i nezavisno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s poduzećem čija je stalna poslovna jedinica.

3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici se priznaju rashodi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne rashode, bilo da su nastali u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje.

4. Ako je u državi ugovornici uobičajeno utvrđivati dobit stalne poslovne jedinice na temelju raspodjele ukupne dobiti poduzeća na njene različite dijelove, ništa u stavku 2. ne sprječava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi oporezivu dobit; prihvaćeni način raspodjele međutim treba biti takav da rezultat bude u skladu s načelima sadržanim u ovom članku.

5. Neće se smatrati da poslovna jedinica ostvaruje dobit samo zbog toga što kupuje dobra ili robu za poduzeće.

6. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice određuje se na isti način svake godine osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drukčije.

7. Ako dobit uključuje i dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, tada odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

Članak 8.
MEĐUNARODNI PROMET

1. Dobit od korištenja brodova, zrakoplova, cestovnog ili željezničkog vozila u međunarodnom prometu oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
2. Dobit od korištenja plovila u prijevozu unutarnjim plovnim putovima oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
3. Ako je mjesto stvarne uprave poduzeća koje se bavi brodskim prijevozom ili prijevozom unutarnjim plovnim putovima na brodu ili plovilu, smatra se da se nalazi u državi ugovornici u kojoj je matična luka broda ili plovila ili, ako nema matične luke, u državi ugovornici čiji je brodar broda ili plovila rezident.
4. Odredbe stavka 1. primjenjuju se i na dobit od udjela u nekom poslu, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9.
POVEZANA PODUZEĆA

1. Ako:
 - a) poduzeće države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća druge države ugovornice, ili
 - b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,i ako su u oba slučaja utvrđeni ili nametnuti uvjeti između ta dva poduzeća u njihovim trgovačkim ili financijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi postojali između samostalnih poduzeća, tada se bilo koja dobit koju bi ostvarilo jedno poduzeće kad takvi uvjeti ne bi postojali, ali zato što postoje nije ostvarena, može uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.
2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države uključi – i sukladno tomu oporezuje – dobit na koju je poduzeće druge države ugovornice već bilo oporezivano u toj drugoj državi, a takva dobit je ona koju bi poduzeće prvo spomenute države ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva poduzeća bili jednaki onima koje bi međusobno dogovorila samostalna poduzeća, tada ta druga država na odgovarajući način prilagođava iznos poreza koji je u njoj utvrđen na tu dobit. Pri utvrđivanju takve prilagodbe, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ovog Ugovora te se, prema potrebi, nadležna tijela država ugovornica međusobno savjetuju.

Članak 10.

DIVIDENDE

1. Dividende koje društvo koje je rezident države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takve dividende mogu se oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende, i to prema propisima te države, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice, tada tako utvrđen porez ne smije biti veći od:

- a) 5% bruto-iznosa dividendi ako je stvarni korisnik društvo (osim partnerstva) u čijem je izravnom vlasništvu najmanje 10% imovine društva koje isplaćuje dividende;
- b) 15% bruto-iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.

Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje dobiti društva iz koje se isplaćuju dividende.

3. Izraz „dividende“, kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od dionica, „jouissance“ dionica ili „jouissance“ prava, kukseva, osnivačkih udjela ili drugih prava koja nisu potraživanje duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak od drugih prava u društvu koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica prema propisima države čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu, i udio ulagača u dobiti komercijalnog, industrijskog, rudarskog ili obrtničkog poduhvata, koji je isplaćen razmjerno dobiti i temeljem njegovog kapitalnog izdatka, kao i kamatu i plaćanja na obveznice, kada je preko i iznad fiksne stope kamate pravo prijenosa odobreno za dodatnu kamatu koja je promijenjiva s obzirom na nezadržanu dobit.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju povezano je s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako su te dividende isplaćene rezidentu te druge države ili ako je posjed dionica zbog kojih se dividende isplaćuju stvarno povezan sa stalnom poslovnom jedinicom ili sa stalnim sjedištem u toj drugoj državi, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi.

Članak 11.

KAMATA

1. Kamata nastala u državi ugovornici, a isplaćena rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takva kamata može se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj je nastala, i to sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice, tako razrezan porez ne smije biti veći od 10% bruto-iznosa kamate.

3. Neovisno o odredbama stavka 2., kamata iz stavka 1. oporezuje se samo u državi ugovornici koje je primatelj rezident ako je stvarni korisnik kamate rezident te države, i:

- a) da je on država ili središnja banka ili njezina lokalna vlast;
- b) ako kamatu plati država u kojoj kamata nastaje ili njezina lokalna vlast ili njezino službeno tijelo;
- c) ako je kamata plaćena na zajam, potraživanje ili kredit koji je u vlasništvu, koji je izvršen, omogućen, za koji jamči ili koji osigurava ta država ili njezina lokalna vlast ili njezina izvozna financijska agencija;
- d) da je on financijska institucija ili subjekt za zajednička ulaganja.

4. Izraz „kamata“, kako se koristi u ovom članku, označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica ili prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u vezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Međutim, izraz „kamata“ ne uključuje dohodak iz članka 10. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatom u smislu ovog članka.

5. Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj je ta kamata nastala, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a potraživanje na koje se plaća kamata stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

6. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države. Međutim, ako isplatitelj kamate, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojima je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da kamata nastaje u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili sjedište.

7. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 12.

NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici i isplaćene rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takve naknade za autorska prava mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice, tako zaračunat porez ne smije biti veći od 5% bruto-iznosa naknada za autorska prava.

3. Izraz „naknade za autorska prava“, kako se koristi u ovom članku, označava plaćanja bilo koje vrste primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući i kinematografske filmove, kao i svakog patenta, zaštitnog znaka, nacрта ili modela, plana, tajne formule ili postupka, ili za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade za autorska prava stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako osoba koja isplaćuje naknade za autorska prava, bilo da je rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojim je nastala obveza isplate naknada za autorska prava, a takve naknade za autorska prava snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.

6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 13.

DOBIT OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina iz članka 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Dobit od otuđenja pokretnina koje čine dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koje poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretnina koje pripadaju stalnom sjedištu koje su na raspolaganju rezidentu države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhu obavljanja samostalne djelatnosti, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim poduzećem) ili takvog stalnog sjedišta, može se oporezivati u toj drugoj državi.

3. Dobit od otuđenja brodova, zrakoplova, cestovnog ili željezničkog vozila koji se koriste u međunarodnom prometu, plovila koja se koriste u prijevozu unutarnjim plovnim putovima ili pokretnina što služe za korištenje takvih brodova, zrakoplova ili plovila, cestovnog ili željezničkog vozila oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

4. Dobit koju ostvari rezident države ugovornice od otuđenja udjela koji više od 50% svoje vrijednosti ostvaruju izravno ili neizravno od nekretnina koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

Međutim, ovaj stavak se ne primjenjuje na dobit od otuđenja udjela koju ostvare društva koja su uvrštena na ovlaštenu burzu jedne od država, na dobit ostvarenu od otuđenja udjela nastalu tijekom reorganizacije društva ili kada je nekretnina od koje se ostvaruju udjeli nekretnina (poput rudnika ili hotela) u kojoj se posluje.

5. Dobit od otuđenja bilo koje imovine osim one iza stavaka 1., 2., 3. i 4., oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je otuđitelj rezident.

Članak 14.

SAMOSTALNA DJELATNOST

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih djelatnosti ili drugih djelatnosti samostalnog karaktera oporezuje se samo u toj državi, osim ako u drugoj državi ugovornici ima stalno sjedište koje mu redovito stoji na raspolaganju za obavljanje njegove djelatnosti. Ako on ima takvo stalno sjedište, dohodak se može oporezivati u drugoj državi, ali samo onaj njegov dio koji se može pripisati tom stalnom sjedištu.

2. Izraz „profesionalne djelatnosti“ uključuje osobito samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti, kao i samostalne djelatnosti liječnika, pravnika, inženjera, arhitekata, zubara i knjigovođa.

Članak 15.

NESAMOSTALNI RAD

1. U skladu s odredbama članka 16., 18. i 19., plaće, nadnice i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi, osim ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se nesamostalni rad obavlja na taj način, primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada obavljenog u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ako:

- a) primatelj boravi u drugoj državi u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju dulje od 183 dana u bilo kojem dvanaestmjesecom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj kalendarskoj godini, i
- b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ili se ono isplati u njegovo ime, i
- c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište koje poslodavac ima u toj drugoj državi.

3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja ostvarena od nesamostalnog rada na brodu, zrakoplovu, cestovnom ili željezničkom vozilu koje se koristi u međunarodnom prometu, ili plovilu koje se koristi u prijevozu unutarnjim plovnim putovima mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

Članak 16.

NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

Članak 17.

UMJETNICI I SPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članka 14. i 15., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik ili glazbenik ili kao sportaš od svoje osobne aktivnosti kao takve izvršene u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Ako dohodak u pogledu osobne aktivnosti izvršene u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu osobno, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak, neovisno o odredbama članka 7., 14. i 15., može oporezivati u državi ugovornici u kojoj su aktivnosti izvođača ili sportaša izvršene.

Članak 18.

MIROVINE

1. Sukladno odredbama stavka 2. članka 19., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad, oporezuju se samo u toj državi.

2. Neovisno o odredbama stavka 1., mirovine i druga slična plaćanja isplaćena na temelju zakonodavstva o socijalnom osiguranju države ugovornice, oporezuju se samo u toj državi.

3. Neovisno o odredbama stavka 1., mirovine i druga slična primanja (uključujući i jednokratne isplate) koja nastaju u državi ugovornici, a isplaćena su rezidentu druge države ugovornice oporezuju se samo u prvospomenutoj državi, ako su ta plaćanja ostvarena od doprinosa koje je primatelj platio ili zahtjeva koje je primatelj izvršio u skladu s odredbama mirovinskog sustava, ili su oni izvršeni u njegovo ime i ako ti doprinosi, zahtjevi ili mirovine ili druga slična primanja podliježu oporezivanju u prvospomenutoj državi prema redovnim pravilima njezinih poreznih propisa.

Članak 19.
DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plaće, nadnice i druga slična primanja koje je država ugovornica ili njezina lokalna vlast isplatila fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ili vlasti, oporezuju se samo u toj državi.
b) Međutim, takve se plaće, nadnice i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge pružene u toj drugoj državi, a fizička je osoba rezident te države koji:
 - (i) je državljanin te države; ili
 - (ii) nije postao rezident te države samo radi pružanja tih usluga.
2. a) Neovisno o odredbama stavka 1., mirovine i druga slična primanja koje je fizičkoj osobi isplatila država ugovornica ili njezina lokalna vlast, ili su isplaćene iz njihovih sredstava za usluge pružene toj državi ili vlasti oporezuje se samo u toj državi.
b) Međutim, takve se mirovine i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te države.
3. Odredbe članaka 15., 16., 17. i 18. primjenjuju se na plaće, nadnice, mirovine i druga slična primanja u pogledu usluga pruženih u vezi s poslovanjem države ugovornice ili njezine lokalne vlasti.

Članak 20.
STUDENTI

Plaćanja koja student ili vježbenik, koji jest ili je neposredno prije posjeta državi ugovornici bio rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvospomenutoj državi isključivo u svrhu svojeg obrazovanja ili usavršavanja, prima u svrhu svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države.

Članak 21.
OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi.
2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako je određen u stavku 2. članka 6., ako primatelj takvog dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo ili

imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

Članak 22.

IMOVINA

1. Imovina koju čine nekretnine iz članka 6. koje su u vlasništvu rezidenta države ugovornice i nalazi se u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Imovina koju čine pokretnine koje su dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju jedno poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretnine stalnog sjedišta koje je na raspolaganju rezidentu države ugovornice u drugoj državi ugovornici za obavljanje samostalne djelatnosti, može se oporezivati u toj drugoj državi.
3. Imovina koju čine brodovi, zrakoplovi, cestovno ili željezničko vozilo koji obavljaju međunarodni promet i plovila koja se koriste u prometu unutarnjim plovnim putovima ili pokretnine povezane s korištenjem takvih brodova, plovila, zrakoplova, cestovnih ili željezničkih vozila, oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
4. Svi ostali dijelovi imovine rezidenta države ugovornice oporezuju se samo u toj državi.

Članak 23.

UKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. U Hrvatskoj, dvostruko oporezivanje uklanja se kako slijedi:

Kada rezident Hrvatske ostvari dohodak ili ima imovinu koji se, u skladu s odredbama ovog Ugovora, mogu oporezivati u Luksemburgu, Hrvatska će dopustiti:

- a) kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u Luksemburgu;
- b) kao odbitak od poreza na imovinu tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na imovinu plaćenom u Luksemburgu.

Takav odbitak u oba slučaja, međutim, ne smije biti veći od onog dijela poreza na dohodak ili na imovinu koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može, ovisno o slučaju, pripisati dohotku ili imovini koji mogu biti oporezivi u Luksemburgu.

Kada su u skladu s bilo kojom odredbom Ugovora, dohodak koji ostvari ili imovina koju ima rezident Hrvatske izuzeti od oporezivanja u Hrvatskoj, Hrvatska svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak ili imovinu takvog rezidenta, uzeti u obzir izuzeti dohodak ili imovinu.

2. U skladu s odredbama zakonodavstva Luksemburga koje se odnosi na uklanjanje dvostrukog oporezivanja koje ne utječe na ovdje navedena opća načela, dvostruko oporezivanje uklanja se kako slijedi:

- a) kada rezident Luksemburga ostvari dohodak ili ima imovinu koji se, u skladu s odredbama ovog Ugovora, mogu oporezivati u Hrvatskoj, Luksemburg će u skladu s odredbama podstavaka b) i c), izuzeti taj dohodak ili imovinu od poreza, ali može u svrhu izračuna poreza na preostali dohodak ili imovinu rezidenta, primijeniti iste porezne stope kao da dohodak ili imovina nisu bili izuzeti;
- b) kada rezident Luksemburga ostvari dohodak koji se u skladu s odredbama članaka 10., 11., 12. i 17. može oporezivati u Hrvatskoj, Luksemburg će dopustiti kao odbitak od poreza na dohodak fizičkih osoba ili od poreza na dobit društva tog rezidenta iznos koji je jednak porezu plaćenom u Hrvatskoj. Međutim, takav odbitak ne smije biti veći od onog dijela poreza, kako je utvrđen prije odbitka, a koji se može propisati dijelu dohotka koji su ostvareni u Hrvatskoj;
- c) odredbe podstavka a) ne primjenjuju se na ostvareni dohodak ili imovinu koju ima rezident Luksemburga kada Hrvatska primjenjuje odredbe ovog Ugovora kako bi izuzela taj dohodak ili imovinu od oporezivanja ili kada na taj dohodak primjenjuje odredbe stavka 2. članaka 10., 11. ili 12.

Članak 24.

JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljeni države ugovornice neće u drugoj državi ugovornici biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijeći državljani te druge države u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Neovisno o odredbama članka 1., ova se odredba primjenjuje i na osobe koje nisu rezidenti jedne ili obje države ugovornice.

2. Stalna poslovna jedinica koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, neće biti u toj drugoj državi oporezivana pod manje povoljnim uvjetima od onih koji vrijede za poduzeća te druge države koja obavljaju iste djelatnosti. Ova se odredba neće tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da odobri rezidentima druge države ugovornice bilo koje

osobne odbitke, olakšice i umanjenja za porezne svrhe na temelju građanskog statusa ili obiteljskih obveza koje ona odobrava vlastitim rezidentima.

3. Osim kada se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9., stavka 7. članka 11. ili stavka 6. članka 12., kamata, naknade za autorska prava i druge isplate koje poduzeće države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhu utvrđivanja oporezive dobiti takva poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospomenute države. Na sličan način, sva dugovanja poduzeća države ugovornice prema rezidentu druge države ugovornice, u svrhu utvrđivanja oporezive imovine takvog poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bila ugovorena s rezidentom prvospomenute države.

4. Poduzeća države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijeći slična poduzeća prvospomenute države.

5. Odredbe ovog članka primjenjuju se, neovisno o odredbama članka 2., na poreze bilo koje vrste i opisa.

Članak 25.

POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili obje država ugovornica kao posljedicu za nju imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, ona može, neovisno o pravnim lijekovima predviđenim unutarnjim pravom tih država, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je njezin slučaj obuhvaćen stavkom 1. članka 24., pred tijelo države ugovornice čiji je državljanin. Slučaj se mora prijaviti u roku od tri godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama Ugovora.

2. Nadležno tijelo nastoji, ako smatra da je prigovor opravdan i ako samo nije u mogućnosti doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovim Ugovorom. Svaki postignuti dogovor provodi se neovisno o rokovima u unutarnjem pravu država ugovornica.

3. Nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili dvojbe proizašle iz tumačenja ili primjene Ugovora. Ona se također mogu međusobno savjetovati radi uklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni Ugovorom.

4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, kao i putem zajedničkog povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 26.

RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju takve obavijesti ako je to predvidivo bitno za provedbu odredaba ovog Ugovora ili za provedbu ili izvršavanje unutarnjih propisa koji se odnose na poreze bilo koje vrste i opisa uvedene u ime država ugovornica, ili njihovih lokalnih vlasti, u mjeri u kojoj oporezivanje prema tim propisima nije u suprotnosti s Ugovorom. Razmjena obavijesti nije ograničena člancima 1. i 2.

2. Svaka obavijest koju sukladno stavku 1. primi država ugovornica smatra se tajnom na isti način kao i obavijesti pribavljene prema unutarnjim propisima te države te se mogu priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom i naplatom poreza, ovrhom ili progonom, odlučivanjem o pravnim lijekovima koji se odnose na poreze iz stavka 1. ili nadzorom nad gore spomenutim. Spomenute osobe ili tijela koriste se obavijestima samo u navedene svrhe. Oni mogu otkrivati obavijesti u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama.

3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:

- a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
- b) daje obavijesti koje se ne mogu dobiti u skladu s propisima ili u uobičajenom postupanju uprave te ili druge države ugovornice;
- c) daje obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku (ordre public).

4. Ako država ugovornica zatraži obavijesti u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica koristi svoje mjere za prikupljanje obavijesti kako bi pribavila tražene obavijesti, iako ta druga država možda ne treba takve obavijesti za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima iz stavka 3. ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti davanje obavijesti isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom obavijesti.

5. Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti davanje obavijesti isključivo iz razloga što tražene obavijesti drži banka, druga financijska institucija, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijarnom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u osobi.

Članak 27.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Ništa u ovom Ugovoru ne utječe na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih ugovora.

Članak 28.

STUPANJE NA SNAGU

1. Države ugovornice obavještavaju jedna drugu pisano, diplomatskim putem, da su okončani postupci koje zahtjeva njihovo zakonodavstvo za stupanje na snagu ovog Ugovora. Ugovor stupa na snagu 30 dana nakon datuma primitka posljednje obavijesti.

2. Ugovor proizvodi učinak:

- a) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, na dohodak stečen na ili nakon 1. siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je Ugovor stupio na snagu;
- b) u pogledu drugih poreza na dohodak i poreza na imovinu, na poreze naplative za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon 1. siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je Ugovor stupio na snagu.

Članak 29.

PRESTANAK

1. Ovaj Ugovor ostaje na snazi dok ga ne okonča država ugovornica. Svaka država ugovornica može okončati ovaj Ugovor, diplomatskim putem, pisanom obaviješću o okončanju najmanje šest mjeseci prije kraja bilo koje kalendarske godine koja počinje nakon isteka razdoblja od pet godina od datuma njegovog stupanja na snagu.

2. Ugovor prestaje proizvoditi učinak:

- a) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, na dohodak stečen na ili nakon 1. siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je dana obavijest;

- b) u pogledu drugih poreza na dohodak i poreza na imovinu, na poreze naplative za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon 1. siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je dana obavijest.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u _____ dana _____ u dva izvornika, na hrvatskom, francuskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku

Za Veliko Vojvodstvo Luksemburg

PROTOKOL

U trenutku potpisivanja Ugovora između Republike Hrvatske i Velikog Vojvodstva Luksemburga o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak i na imovinu, obje strane su se suglasile da slijedeće odredbe čine sastavni dio Ugovora:

I. Vezano uz članak 4.:

1. Subjekt za zajednička ulaganja koji je osnovan u državi ugovornici i koji se u toj državi ugovornici za porezne svrhe smatra pravnom osobom, smatra se rezidentom države ugovornice u kojoj je osnovan i stvarnim korisnikom dohotka kojeg on primi.
2. Subjekt za zajednička ulaganja koji je osnovan u državi ugovornici i koji se u toj državi ugovornici u porezne svrhe ne smatra pravnom osobom, smatra se fizičkom osobom koja je rezident države ugovornice u kojoj je osnovan i stvarnim korisnikom dohotka kojeg on primi.

II. Vezano uz članak 5. stavak 3.:

Podrazumijeva se da izraz „gradilište ili građevinski ili montažni projekt“ uključuje projekt jaružanja.

III. Vezano uz članak 26.:

Nadležno tijelo države moliteljice, kada podnosi zahtjev za obavijesti prema ovom Ugovoru, dostavlja nadležnom tijelu zamoljene države sljedeće obavijesti kako bi se dokazala predvidiva važnost zahtjeva:

- a) identitet osobe nad kojom se obavlja ispitivanje ili istraga;
- b) izjavu o traženim obavijestima, uključujući narav i oblik obavijesti koje država moliteljica želi dobiti od zamoljene države;
- c) poreznu svrhu za koju se obavijesti traže;
- d) razloge zbog kojih se smatra da se tražene obavijesti nalaze u zamoljenoj državi, ili se one nalaze ili su pod kontrolom osobe unutar nadležnosti zamoljene države;
- e) u mjeri u kojoj su poznati, ime i adresa svake osobe za koju se smatra da posjeduje tražene obavijesti;
- f) izjavu da je država moliteljica iscrpila sva raspoloživa sredstva na svojem vlastitom državnom području kako bi obavijesti dobila, osim onih koja bi uzrokovala nesrazmjerne poteškoće.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Protokol.

Sastavljeno u _____ dana _____ u dva izvornika, na hrvatskom, francuskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku

Za Veliko Vojvodstvo Luksemburg